

Володимир Олександрович Березін

(1946–2016)

14 лютого 2016 р. після важкої хвороби, не доживши місяця до свого 70-річчя, від нас пішов видатний український нейрохімік та нейрофізіолог Володимир Олександрович Березін.

Закінчивши в 1969 р. з відзнакою Дніпропетровський державний університет за спеціальністю біохімія, Володимир у тому ж самому році був зарахований до аспірантури ДДУ. В 1973 р. він захистив кандидатську дисертацію “Ефект загального рентгенівського опромінення на активність кислих протеїназ у різних відділах мозку котів”. З 1972 р. В. Березін обіймав посаду асистента кафедри біофізики та біохімії ДДУ, а з 1975 по 1986 р. – доцента цієї кафедри. Протягом 1980 р. Володимир Олександрович працював за кордоном, у Данії, в лабораторії білка Копенгагенського університету під науковим керівництвом проф. Елізабет Бок. Після повернення зі стажування Володимир активно займався розвитком та впровадженням імунохімічних методів дослідження нейроспецифічних білків у нормі та при патологіях, заклавши великий потенціал у розвиток біохімічних досліджень у ДДУ. В 1986 р. він блискуче захистив у Ленінграді докторську дисертацію “Нейроспецифічні білки в патології”. Протягом наступних років його викладацька та наукова діяльність на посаді професора кафедри біофізики та біохімії активно продовжувалась. У 1990 р. була опублікована монографія проф.

В. О. Березіна та відомого нейрохіміка проф. Я. В. Беліка «Специфічні білки нервової тканини» (Наукова думка, Київ). З 1989 по 1993 р. В. О. Березін очолював кафедру біофізики та біохімії ДДУ. Він був головою Спеціалізованої ради із захисту кандидатських дисертацій за спеціальністю «біохімія», вченим секретарем університету, головою Дніпропетровського відділення Українського біохімічного товариства. Володимир Олександрович запам’ятовся не тільки як талановитий науковець, але й як чудовий викладач. Його лекції з біохімії, еволюційної біохімії, ензимології та нейрохімії були завжди насичені, яскраві та з великою увагою сприймалися аудиторією. Під його керівництвом була підготовлена низка спеціалістів–біохіміків та нейрохіміків вищої кваліфікації. Він був керівником 12 кандидатських дисертацій, захищених в Україні протягом 1987–1993 р. Отримані співробітниками кафедри моноспецифічні антисироватки та моноклональні антитіла до деяких нейроспецифічних білків знайшли широке впровадження в нейробиологічних і нейроонкологічних дослідженнях.

У 1993 р. В. О. Березін отримав запрошення до Копенгагенського університету, в лабораторію білка Інституту молекулярної патології. Там він до останніх днів свого життя активно продовжував нейрохімічні дослідження білків нервової тканини,

зокрема структурних та відповідальних за адгезивні процеси. Через кілька років роботи в лабораторії білка Березін отримав посаду доцента, а згодом – професора у відділі регенеративної медицини Копенгагенського університету. Його наукові досягнення з нейробіології були представлені в багатьох статтях в авторитетних міжнародних виданнях (*Eur. J. Neurosci.*, *J. Neurosci. Res.*, *Oncogene*, *J. Cell Sci.* та ін.). Крім того, він був успішним винахідником,

маючи понад 20 патентних заявок.

Володимир Олександрович залишив цілу плеяду учнів-нейробіологів не тільки в Україні та Данії, але й в інших країнах. Світла пам'ять про талановитого Ученого та Вчителя, надзвичайно старанну й винахідливу, доброзичливу і дуже скромну людину назавжди залишиться в серцях його студентів, аспірантів, докторантів, колег і друзів.

Проф. Г. О. Ушакова,
зав. каф. біофізики та біохімії
Дніпропетровського національного університету
ім. Олеся Гончара